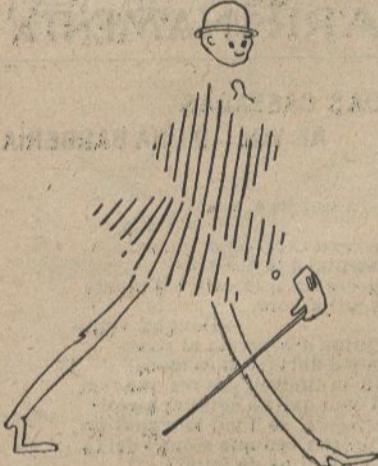

ELS DOS TERRORS

Això del terrorisme
per tot se fica,
y ab tant y tant ficarse
ja mortifica.

Ab la por de las bombas
molts elegants

passan com una fletxa,
serios, tivants.

Y ab la por de las bombas,
las elegants

giran sempre la vista
més encar que antes.

Per hont, el terrorisme
cóm may impera...
El terror de las bombas
y la casera!

SALOMÓ.

(Ninots de J. JUNOY)

¿Vostés han vist aquella mena d'espècie
de manera de ciris pasquals de pedra
picada que han de servir de banchs y
fanals, tot á l'hora, en el nostre Saló de
Sant Joan?

¡No?
Donchs vagin á véuren un que ja n'hi
há quasi acabat devant del solar del
«Globe Cauivo».

Y, un cop l'hagin vist, á veure si's volen
jugar mitja pessetona contra una, á
que és d'en Falqués, del gran Falqués!

TRENCATS

Llegiu.—Obtindreu alivi instantani y radical curació de vostres mals usant
els moderns braguers de l' especialista Torrent. No molestan ni fan bullo,
quedant emmotllats com un guant. Homes, dones y nois deuen usarlos.
Contingut absoluta, curació prompta y comoditat immensa, s'obtenen ab tan
maravillosos braguers. No comprar sense veure abans questa casa. Unió, 13, botiga-Casa Torrent.

LA PUBLICIDAD

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: 1 pesseta cada edició

Fora: 4'50 pessetas trimestre

16 pessetas any

El jutjat de París ha posat en llibertad, baix la flansa de quinze mil franchs, á l'enginyer Mr. Lemoine, inventor de la fabricació de diamants.

Gran mal se'n farà, aquest senyor fabricant, de tenir entretinguts quinze miserables mil franchs, mentres li deixin exercir la seva industria!

EL TRABALL

—Al que digui que 'l traball
és una cosa tan santa,
li diré que viu de renda
ó que 'l manté una bagassa;
que 'l més bon traballador
traballa de mala gana,
y volguerho contradir
és probar... que no s'traballa.

Vejam, aquí pot trobar gust
en estar dins d'una gabia
donant voltas á una sinia
pera guanyar la pitansa
y á las ordres d'un tirá
que sempre fa mala cara;
que si us distreueu un xich
ja vos tira llatinada;
que si feu un cigarrot
ell pels ulls treu foch y flames;
que si aneu á fer pipi
(y el traball ne dona ganas)
ja sembla que tingui por
de que li anegueu la casa;
que us vigila eternament
com si fossi d'or ó plata,
y que á l' hora de plegar
no us registre las butxacaeas
pro vos las mira ab uns ulls
que arriban al fons de l'énima,
com si es comptes d'un burgès,
fos un capitá de lladres?

Si'l que sofreix tot això
diu que és sant y que li agrada,
bé mereix, si no un presiri
un morralet y una albarda!

El traball!... ¡Cástich de Déu
si no és invenció satànica!
Es portal de la miseria,
disfressa de la carpanta,
presiri de l'honoradesa,
herència de l'ignorància,
abreviatura del viure,
progenitor de la rabia,
grilló de la llibertat,
suplici sense esperansa,
mort, en vida, de la vida,
terror de la gent sensata,
sant de qui tothom ne fuig
y virtut quo fa basarda!

Així deya un madrileny,
y l'Govern, que l'escoltava,
traballa desde llavors
per' que no s'traballi á Espanya.

PAU NYAP.

Terrorisme internacional... y per tant
terrorisme eminentment legal.

Se tracta d'un canó elèctrich de nou
sistema, inventat á Inglaterra, tan tragó
que s'empassa projectils de totas las di-
mensions, y tan propens al vomit que 'ls
etjega ab una velocitat inicial de 5,000
metres per segon.

Contemporary Review, que és qui dona
la noticia, assegura que aquest canó
permetrà que dos ciutats tan distants
com París y Londres, el dia que s'ho pro-
posin se podrán bombardejar mutuament.

Bomba va! Y pas á la Ciutat moderna,
que, per ser la més potent, deu
ser considerada com la més bona.

No s'comprend que en Tressols, que
galeja de saber tantas coses, no las di-
gi totas.

Si seran tenebrosos els misteris del
terrorisme que no bastan á iluminarlos
no un sol, tres sols!

A n'en Maura l'altre dia vanen pre-
guntarli:

—¿Vosté creu que s'farán las elec-
cions de regidors el mes de Maig?

Y ell va respondre tot decidit:

—Sí, senyor; pel Maig y ab el projecte
aprobat.

Ja s'coneix que l'Amo Toni, en els
seus ratos perduts, es dedica á l'aqua-
rela.

Per això li podem dir:

—¡Ay, mestre! Lo que 't proposas t'ho
haurás de pintar.

Va declarar el Sr. Ossorio que tenia
a n'en Rull sobre la seva taula de dis-
secció.

Però al pensar que, á pesar de tenirlo
així, en Rull continuava tirant bom-
bas, se'n venen á la memòria, algun
tant modificats, els famosos versos de
Alarcón:

«Gozan de buena salud
los muertos que discáis.»

Un dels primers actes realitzats per
l'eminent mestre Saint-Saëns en el seu
últim viatge á Barcelona, ha sigut fer
una visita de cortesia al no menos emi-
nent arcalde de la ciutat, senyor San-
llehy.

Saint-Saëns y San-llehy.

Els sants se troben; que las mon-
tanyas no.

SAL DE CARDONA

A la pescateria:

Una dispesera de las repartanias s'atura
davant d'una panerada de peix.

—Ja és fresch aqüest *bessuguet*

—No ha de fer més que mirársel: encara
és viu.

La dispesera, que en tot té que dir:

—Lo que és viu no vol dir que sigui
fresch.

Es lo que estave pensant mirántmela á
vosté.

Un periodista casat de poch, arribá a casa
seva y troba á la seva dona molt capificada
llegint un llibre.

—Ola, rateta!

—Ola, maco!

Y res: ll'geix que llegirás. Passan cinc
minuts.

—Noya, no t'has tornat poch aplicada!

Ella, aixecant els ulls:

—Oh, y que soch tonta! Tu m'ho ditás, lo
que vul saber. Escolta: ¿en qué's coneix
que una cosa está escrita en vers?

El marit queda sorprès de moment, y res-
pon, tot fent embuts:

—M'has fumut!... Quasi no ho sé... Avuy
dia els versos es distingeixen tan poch de la
prosa...

MÁXIMAS Y CABORIAS

—Qué és un Museu? L'hospital de las obras
d'art.

A. HALLAYS.

—Qué és la mort pera l'home del camp? La
fi d'una llarga y feixuga jornada de traball.

TOLSTOI.

—Se diu «l'esperit de partit»: s'haurfa de dir
«la besties de partits».

DE FALLOUX.

L'art es una llengua universal que cada
hu parla ab son propi accent.

DUJARDIN-BEAUMETZ.

Els reys son els esclaus de l'història.

TOLSTOI.

El temps no és diner: es esperansa.

A. GODARD.

—Si no'm compras un altra pell, en qua-
tre días quedará sense.

—A n'aquest pas, qui quedará sense
pell en quatre días, seré jo.

(Dib. d'ESTEVE.)

—Deu menjar molt, aquest gos?

—Ca, no ho cregui! Figuris que va nei-
ixer un divendres de quaresma.

(Dib. de GRAU.)

Feras: uns animals com els demés, que,
per esser els únics que no's deixan men-
jar per l'home, l'home els anomena feras.

GIRARDIN.

CANTAR

El ministre, el diputat,
el capellá, el magistrat,
el militar, el fiscal,
el governador, l'empleat...
són l'element oficial.

El comerciant, l'industrial,
el botigüer, el propietari,
l'artista, l'intelectual,
el pagès, el proletari...
són l'aliment oficial.

LIBROS RECENTEMENTE PUBLICADOS

LA SANGRE DE CRISTO.—Preciosa novela andaluza por

J. LÓPEZ PINILLOS

Ptas. 3

LA SIRENA NEGRA.—Última novela inédita de E. PAR-

DO BAZÁN

3'50

LOS VENCEDORES. (Las luchas de nuestros días).—Nove-

la por M. CIGES APARICIO

3

LA CORDA VIVA.—Un tomo de XX poesías por E. GIRBAL

JAUME, ab un prólech de D. JOSEPH ROCA Y ROCA

3

Grandes descuentos á los correspondientes de LA CAMPANA CATALANA

Dirigir los pedidos y solicitar Catálogos al representante Pedro Solaesa - Gulebra, 28 - BARCELONA